

- проживання, прийом і реєстрація звернень громадян, нотаріальні дії;
- секретар селищної ради: реєстрація актів цивільного стану (реєстрація шлюбу, реєстрація народження, реєстрація смерті), особистий прийом громадян;
 - соціально-гуманітарний відділ: надання допомоги в оформленні субсидії, видача довідок;
 - відділ правового супроводу та кадрового забезпечення: надання правової допомоги громадянам ОТГ, розгляд заяв громадян, усні консультації;
 - господарсько-земельний відділ: видача довідок, усні консультації, розгляд заяв громадян.

Використані джерела

1. Лазор О. Д. Теоретико-методологічна основа інституту публічної самоврядної влади. URL: http://www.nbuu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_du / 2010_2/files/DU210_32.pdf
2. Трощинський В. Соціальний розвиток : опорний конспект навчальної дисципліни. В.Трощинський, О.Петроє, І.Горгес. К. : НАДУ, 2008. 192 с.
3. Іванов Ю., Сеніна А. Удосконалення організації надання адміністративних послуг як засіб запобігання корупційним проявам. URL: https://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2014-3_0-pages-81_88.pdf
4. Петроє О. Інституціональний підхід як методологічна основа дослідження та аналізу соціальних систем у державному управлінні. URL: [irbis-nbuu.gov.ua > cgi-bin > irbis_nbuu > cgiirbis_64 > znpnadu_20..](http://irbis-nbuu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuu/cgiirbis_64/znpnadu_20..)

Романчук Володимир

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Котис Н.В.)

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИМИ ЗМІНАМИ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Управління системою охорони здоров'я в Україні не пристосоване до сучасних соціально-економічних умов, а тому підлягає обґрунтованим організаційним змінам. Сфера охорони

здоров'я є особливим простором досліджень процесів управління змінами, який характеризується різноманітністю форм, видів і напрямів діяльності з надання медичних послуг, які є більш соціально ніж технічно чи економічно орієнтованими.

Реформування вітчизняної медицини є однією з умов збереження належного стану здоров'я українців. Проте навряд чи варто розраховувати на позитивні результати без зваженого використання відповідних методів і засобів публічного управління в системі охорони здоров'я України.

Стан здоров'я та тривалість життя населення значною мірою залежать не лише від спадковості та способу життя, а й від доступності якісних медичних послуг. Це обумовлене рівнем фінансування національної системи охорони здоров'я. Наявна (переважно, негативна) тенденція зі змінами бюджетного фінансування медичної системи України пояснюється, передусім, роздержавленням і тривалою стагнацією вітчизняної економіки. Відтак, держава виявилась неспроможною у повному обсязі виконувати свої конституційні зобов'язання (згідно ст. 49, кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування), а тому урядом розпочато медичну реформу та задіяно відповідні механізми публічного управління змінами в системі охорони здоров'я.

Сьогодні Міністерством охорони здоров'я України реалізовується стратегія розвитку системи охорони здоров'я, яка передбачає: «перехід від вертикального (нормативно-адміністративного) вектора співвідносності лікувально-профілактичних закладів до горизонтального типу взаємодії суб'єктів медичного простору на рівноправних економічних відносинах; перехід до страхової медицини; створення нових управлінських структур (територіального управління медичною допомогою тощо); формування системи фінансування з багатоканальним надходженням коштів, надання лікувально-профілактичним закладам права фондоутримання й скасування постатейних витрат;

структурна зміна системи надання медичної допомоги з переважним розвитком мережі закладів первинної медико-санітарної допомоги» [1, с. 10].

Оскільки будь-які зміни, а тим більше реформа національної медичної системи, потребують часу, ресурсного, правового, методичного, організаційного забезпечення та належної мотивації виконавців, то вони проводяться у кілька етапів. Це дозволить створити медичні заклади, самостійні у фінансовому та адміністративному відношенні, сформувати конкурентне середовище у сфері охорони здоров'я. Проте не слід розраховувати на швидкі позитивні результати, а швидше за все їх варто очікувати лише через п'ять-десять років. Це зумовлено не лише складністю медичної реформи як такої, а й особливостями, власне, вітчизняної системи охорони здоров'я та ставленням населення до переходу від безоплатної медичної допомоги до платних медичних послуг(за більшістю позицій).

Важливою запорукою підвищення результативності медичної реформи є належне управління змінами під яким ми розуміємо системний вплив на керований об'єкт з метою забезпечення його кількісних та/або якісних перетворень. У контексті даного дослідження, слід вести мову про системне використання органами публічного управління усіх доступних механізмів впливу задля забезпечення кількісних та якісних перетворень в системі охорони здоров'я України.

Кожен з уповноважених суб'єктів публічного управління (органи державної влади, органи місцевого самоврядування, бізнес-структури, громадські організації) використовують відповідні методи та засоби публічного управління для забезпечення розвитку вітчизняної сфери охорони здоров'я [2, с. 155-156]. При цьому їх вплив спрямовано на: створення "бажаного майбутнього"; нормативно-правове та ресурсне забезпечення змін; стимулювання прихильників реформи та проведення роботи з тими, хто чинить опір; спрямування ресурсів у "точки росту" та закріплення

позитивних результатів; виявлення недоліків і виправлення помилок тощо.

Серед першочергових заходів, які необхідні для удосконалення процесу управління організаційними змінами в системі охорони здоров'я слід назвати такі: започаткування робіт щодо збагачення інституційних структур, які матимуть за мету підготовку керівних кадрів для виконання функцій постійних агентів управління змінами в організаціях охорони здоров'я; розширення сфери участі керівних кадрів усіх рівнів управління у підготовці процесів управління змінами в організаціях охорони здоров'я, особливо на етапі підготовки концепції змін та їх впровадження.

Дотримання цих рекомендацій дасть змогу організаціям охорони здоров'я України більш результативно і ефективно протистояти черговим викликам ринкового оточення в сучасних умовах, зростаючих очікувань і попиту на медичні послуги. При цьому слід також усвідомити, що це стане можливим не лише завдяки покроковому реформуванню усіх трьох рівнів медико-санітарної допомоги, а і збалансованому розвитку суміжних до охорони здоров'я галузей і сфер національної економіки, та підвищення доходів населення.

Використані джерела

1. Шевцов В.Г. Державне управління розвитком медичної допомоги в умовах реформування системи охорони здоров'я: автореф. дис. ... к.держ.упр.: спец. 25.00.02 "Механізми державного управління". Харків, 2011. 20 с.
2. Мельниченко О.А., Удовиченко Н.М. Методи та засоби публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. (Серія "Державне управління")*. 2018. № 1.с. 154-162